

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Кафедра олімпійського, професійного та адаптивного спорту

Пітин М. П.

ЛЕКЦІЯ

з навчальної дисципліни

АДАПТИВНИЙ СПОРТ (додаткова спеціалізація)

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ПАРАЛІМПІЙСЬКІ КЛАСИФІКАЦІЇ

ОКР «спеціаліст»

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

на засіданні кафедри теорії спорту

„27” серпня 2015 р. протокол № 1

Зав. каф _____ Ю.Бріскін.

Функціональні паралімпійські класифікації

1. Значення класифікацій спортсменів у Паралімпійському спорті.
2. Основні принципи класифікацій спортсменів у Паралімпійському спорті.
3. Функціональні класифікації спортсменів з пошкодженнями опорно-рухового апарату та ураженнями зору в різних видах спорту.
4. Загальні принципи формування команд та стартових груп у видах спорту.

1. Значення класифікацій спортсменів у Паралімпійському спорті

У паралімпійському спорті класифікація спортсменів на групи для участі у змаганнях має великий гуманістичний, морально-етичний та спортивний сенс. Метою процесу класифікації є створення об'єктивного відправного пункту змагань. Для всіх нозологій і видів спорту класифікація здійснюється у відповідності до "принципу рівності", що забезпечує усім спортсменам-інвалідам рівні можливості для досягнення високого спортивного результату та максимальної реалізації власних можливостей. Класифікація передбачає розподіл спортсменів за типом захворювання чи за функціональними можливостями. Розрізняють загальну - за нозологією (вади зору, церебральний параліч, ампутації, пошкодження спинного мозку, інші пошкодження опорно-рухового апарату тощо), відповідно до критеріїв Міжнародних організацій інваспорту, та функціональні - за специфікою виду спорту - класифікації спортсменів, що відбуваються з використанням комбінації медичних та функціональних критеріїв.

2. Основні принципи класифікацій спортсменів у Паралімпійському спорті

Загальні паралімпійські класифікації

До сучасних загальних Паралімпійських класифікаційних груп належать спортсмени з вадами зору (3 класи); пошкодженнями спинного мозку (8 класів); ампутаціями (9

класів); церебральним паралічем (8 класів); з іншими ("Les Autres") пошкодженнями опорно-рухового апарату (6 класів). Спортсмени, які не мають можливості ходити, в подальшому об'єднуються в стартові групи на візках відповідно до рівня рухових можливостей.

3. Функціональні паралімпійські класифікації

Принципи функціональних класифікацій

Функціональні Паралімпійські класифікації ґрунтуються та відбуваються за такими принципами:

- Розподіл на функціональні класи та класифікаційні норми є спортивними правилами. Прийняті спортивною Асамблеєю поправки до класифікаційних норм застосовуються як технічні правила.
- Розподіл на функціональні класи у кожному виді спорту визначається класифікаційною системою, що базується на функціональних спроможностях атлетів до виконання основних завдань у спортивній діяльності. Функціональні спроможності спортсменів враховуються незалежно від рівня їх умінь або тренуваності.
- Номер класу у видах спорту визначається відповідно до специфічних вимог та можливих функціональних спроможностей атлетів.
- Номер класу спортсменів підлягає постійному перегляду, з огляду на можливі функціональні зміни.
- Класифікаційні норми є правилами для технічного персоналу, залученому до акредитації та визначення функціональних спроможностей спортсменів.
- Класифікаційні норми повинні відповідати кодексу етики Міжнародного паралімпійського комітету.

На сучасних Літніх Паралімпійських іграх змагаються спортсмени з ампутаціями та іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату (ISOD), з церебральним паралічем (CP-ISRA), з порушенням зору (IBSA) та спортсмени на візках (ISMWF).

У кожній групі спортсмени розподілені за класами у відповідності до їх функціональних можливостей, а не категорій інвалідності. Така функціональна класифікація базується, перш за все, на тих можливостях спортсмена, які

дозволяють йому чи їй змагатись у певній спортивній дисципліні, а потім вже на медичних показниках. Це означає, що спортсмени, які належать до різних нозологічних груп (наприклад, спортсмен з церебральним паралічем та спортсмен зі спинномозковою травмою) можуть опинитися в одному функціональному класі в такій дисципліні, як плавання вільним стилем на 100 м, тому що в них подібні функціональні можливості.

З метою проведення функціональних класифікацій, загальні класифікації спортсменів можуть дещо трансформуватися. Так, одним з критеріїв розподілу на групи спортсменів з церебральним паралічем стає участь у змаганнях на візках або стоячи. Спортсмени класів CP1(CP2)-CP4 на змаганнях використовують візки (за винятком плавання).

- CP1 - спортсмен з обмеженими рухами та слабкою функціональною силою рук, ніг та тулуба. Спортсмен використовує візки з електроприводом чи сторонню допомогу при пересуванні. Він не в змозі обертати колеса крісла-візка.
- CP2 - спортсмен зі слабкою функціональною силою рук, ніг та тулуба. Він може самостійно обертати колеса крісла-візка. Спортсмен змагається, сидячи у візку.
- CP3 - спортсмен демонструє здібності до рухів тіла при пересуванні на візку, однак нахили тіла вперед при цьому обмежені.
- CP4 - спортсмен демонструє хорошу функціональну силу з мінімальними обмеженнями або проблемами контролю в руках та тулубі. Спортсмен демонструє слабку рівновагу.

Спортсмени класів CP5-CP8, які на змаганнях не використовують візки.

- CP5 - у спортсмена нормальна статична рівновага, але є проблеми з динамічною рівновагою. Спортсмен потребує пристрою для ходьби, яке є обов'язковим при положенні стоячи чи під час рухів метання (метальні дисципліни в легкій атлетиці). У спортсмена можуть бути достатні рухові можливості для бігу по легкоатлетичній доріжці.
- CP6 - у спортсмена немає здатності зберігати нерухоме положення; він демонструє мимовільні циклічні рухи і, як правило, в нього уражені всі кінцівки. Спортсмен може ходити без сторонньої допомоги. Зазвичай, спортсмен має

проблеми контролю над руками, а ноги функціонують краще, ніж у спортсмена класу CP5, особливо у бігу.

- CP7 - у спортсмена мимовільні м'язові спазми з одного боку тіла. У нього хороші функціональні можливості в домінуючій частині тіла. Він може ходити без сторонньої допомоги, але часто кульгає на одну ногу з причини мимовільних м'язових спазмів. У бігу кульгавість може зникнути майже повністю. Його сильний бік тіла краще розвинутий і добре виконує рухи при ходьбі та бігу. Кисть та рука уражені з одного боку тіла, в той самий час з іншого боку тіла демонструється хороша рухливість руки.

- CP8 - у спортсмена мінімальні мимовільні спазми в одній з рук, ніг чи половині тіла. Щоб змагатись у цьому класі, спортсмен повинен мати діагноз церебральний параліч чи інше ураження головного мозку, що не прогресує.

Клас, до якого зараховується спортсмен, може з часом змінюватись залежно від динаміки його функціонального стану. Тому спортсмен протягом своєї спортивної кар'єри проходить через процес визначення класу не один раз. У кожного спортсмена, який прибув на Паралімпійські ігри, перевіряють класифікаційні документи, і тих спортсменів, які потребують додаткової класифікації, запрошують на комісію, де міжнародні спеціалісти підтверджують його клас, або присвоюють новий. Для уникнення накопичення великої кількості спортсменів, які потребують класифікації з числа тих, які прибули на Паралімпійські ігри, міжнародні федерації спільно з Організаційним комітетом Паралімпійських ігор намагаються класифікувати максимальну кількість спортсменів до початку Паралімпійських ігор. Іноді, наприклад, у змаганнях з марафонського бігу, спортсмени, які належать до різних функціональних класів, змагались разом, але місця, що вони посіли, визначались відповідно до функціональних класів.

У сучасних зимових Паралімпійських іграх спортсмени розподіляються на стартові групи, позначені "LW" або "B" (від англ. "locomotion winter" - рух взимку та "blindness" - сліпота). Спортсменів розподіляють на групи таких, що змагаються стоячи, сидячи та з порушенням зору. В основу класифікації покладено особливості змагальної діяльності спортсменів відповідних нозологій.

Правила для класифікації спортсменів розробляються кожною з міжнародних спортивних організацій інвалідів, у співпраці з Міжнародними спортивними Паралімпійськими федераціями з видів спорту.

4. Загальні принципи формування команд та стартових груп у видах спорту

Приклади функціональних паралімпійських класифікацій у літніх видах спорту

Баскетбол на візках

Щоб брати участь у змаганнях з баскетболу на візках, спортсмен повинен мати постійне фізичне ураження нижніх кінцівок, яке не дозволяє йому бігати, стрибати та робити обертові рухи так, як це робить здоровий спортсмен. Спортсмен, який відповідає цим вимогам, класифікується як гравець, який відповідає класифікаційній системі Міжнародної федерації баскетболу на візках (IWBF).

Згідно з класифікацією кожному спортсменові присвоюють бали від 1,0 до 4,5 залежно від рівня розвитку фізичних функцій. Ці бали потім сумують та обчислюють командну суму, яка не повинна перевищувати 14 балів за п'ять гравців, які в певний момент гри знаходяться на спортивному майданчику. Така система гарантує, що будь-який спортсмен відповідно до ураження має своє місце в структурі команди.

В основі класифікації баскетболістів лежать їх можливості управляти тілом під час баскетбольних змагань, а не медичний діагноз.

- 1 бал - спортсмени, в яких нерухомі нижні кінцівки та мала рухомість тіла; рівновага при нахилах вперед та в сторони значно порушена, при порушенні рівноваги вони використовують руки, за допомогою яких повертаються у правильне положення; вони, як правило, падають при зіткненнях і управляють м'ячем лише однією рукою.
- 2 бали - спортсмени, в яких, як правило, нерухомі нижні кінцівки, але можуть частково управляти поворотами тіла в сторони чи обертами тулуба; в них обмежена

стійкість при зіткненнях, часто спираються на руку, щоб зберігати вертикальне положення.

- 3 бали - спортсмени, в яких є певна рухомість в нижніх кінцівках, вони можуть управляти рухами тулуба вперед-донизу за напрямком до підлоги та у зворотному напрямку, також в певній мірі можуть контролювати обертові рухи тіла; вони не дуже добре управляють тілом при нахилах тулуба в сторони, однак є більш стійкими при зіткненнях та здатні управляти м'ячем обома руками.
- 4 бали - спортсмени можуть нормально управляти рухами тіла, однак, з причини обмежених функцій нижніх кінцівок, не можуть здійснювати повні нахили тулуба в сторони; зберігають стійкість при зіткненнях чи веденні м'яча, нормально виконують обертові рухи та рухи вперед.
- 4,5 бали - спортсмени з найменшим ураженням на спортивному майданчику, як правило, мають мінімальні порушення функцій нижніх кінцівок чи ампутацію однієї ноги нижче коліна; нормальна рухливість тулуба та стійкість при зіткненнях чи веденні м'яча.

У випадках, коли спортсмен в точності не відповідає вище наведеним категоріям класифікації, класифікатор може встановити для нього 0,5 бала вище чи нижче визначеного класу. Як наслідок, виходить, що спортсмен може мати 1,5; 2,5 чи 3,5 бали. В будь-якому випадку команда, яка знаходиться на ігровому майданчику, повинна в сумі мати не більше 14 балів.

Велоспорт

- СУ - спортсмени класу В1, В2 та В3. Спортсмени змагаються разом у відкритому класі.
- LC1 - спортсмени, які мають мінімальне ураження ноги, інших уражень не мають. Крім вказаних спортсменів до класу входять ті, в кого ампутовано більше половини ступні, чи є різниця в довжині ніг 7-12 см.
- LC2 - спортсмени, в яких є ураження однієї ноги, але в стані працювати педалями за допомогою обох ніг (з або без протезів). До цього класу, окрім вказаних спортсменів, входять ті, в кого ампутація ноги вище чи нижче коліна або різниця в довжині ніг складає понад 12 см.

- LC3 - спортсмени, в яких ампутована як мінімум одна нога, і вони можуть педалювати лише однією ногою. До класу включено спортсменів з втратою м'язової сили в обох ногах або з обмеженням рухомості колінного суглоба до величини менше 50 градусів. Спортсмени класу LC4 змагаються в цьому ж класі.
- LC4 - спортсмени мають ураження обох ніг (з порушеннями верхніх кінцівок або без порушень); до класу входять спортсмени з ампутацією обох ніг нижче коліна з обмеженим використанням протезів та зі зменшенням м'язової сили в обох ногах; спортсмени цього класу змагаються в класі LC3, тому що змагання в цьому класі не проводяться.
- Дивізіон 2 - спортсмени класу CP 5/6 спільно (триколісний велосипед).
- Дивізіон 3 - спортсмени класу CP 5/6 спільно (двоколісний велосипед).
- Дивізіон 4 - спортсмени класу CP 7/8 спільно.

Волейбол сидячи

У волейбол сидячи грають спортсмени з ампутаціями і ті, що належать до категорії інших пошкоджень опорно-рухового апарату. Кожна команда може мати на майданчику протягом усієї гри в своєму складі максимум одного спортсмена з мінімальними ураженнями; решта гравців повинні мати більш високий рівень пошкодження опорно-рухового апарату. Спортсмени у волейболі сидячи повинні відповідати мінімальним критеріям уражень.

Для "інших уражень опорно-рухового апарату" застосовується функціональна класифікаційна система, що може бути застосована до уражень рухового апарату незалежно від діагнозу. Ураження повинно бути постійним (стабільним або прогресуючим). При моторному парезі або повному паралічі нижніх кінцівок перевіряються м'язові функції стегна, коліна, гомілковостопного суглобу.

Використовується мануально-м'язове тестування. Існують критерії рухливості суглобів. У кульшовому суглобі - зменшення в згинанні 60% або анкілоз (нерухомість суглоба); у коліні - дефект випрямлення на 30% або анкілоз; анкілоз гомілковостопного суглобу; плеча - рука піднімається тільки на 135° або анкілоз; ліктя - дефект випрямлення на 45° або анкілоз; зап'ясток - анкілоз.

Розроблена також система допуску до змагань з волейболу сидячи для мінімальних уражень.

Спортсмени з ампутаціями:

- ампутація двох пальців на двох руках;
- ампутація семи та більше пальців на двох руках;
- ампутація однієї руки між п'ястно-фаланговим суглобом та зап'ястком;
- ампутація у гомілковостопному суглобі на одній нозі;
- ампутація у колінному суглобі на одній нозі.

Спортсмени з ураженнями верхніх кінцівок:

- відмінність довжини однієї кінцівки від іншої не менше, ніж на 33%;
- моторний парез чи повний параліч верхньої кінцівки;
- зменшення м'язової сили не менш, ніж на 14% за ММТ;
- не допускаються до змагань спортсмени із втратою м'язової сили у верхній кінцівці.

Спортсмени з ураженнями нижніх кінцівок:

- відмінність довжини однієї кінцівки від іншої не менше, ніж на 7%;
- моторний парез або повний параліч нижніх кінцівок;
- зменшення м'язової сили обох кінцівок не менше, ніж на 5 балів за ММТ;
- спортсмену не дозволяється брати участь в змаганнях при втраті п'яти балів на згинанні гомілковостопного, колінного, кульшового суглобів та приведення стегна.

Особливі випадки:

До змагань допускаються спортсмени з такими постійними ураженнями:

- дисплазія (вивих кульшового суглобу);
- важке ураження кровообігу нижніх кінцівок (кінцівки);
- повний протез коліна або стегна;
- вивих плечового суглобу;
- нестійкість коліна.

Перелік уражень цим не обмежується. Ураження повинно бути підтвердженим рентгеноскопією або медичним звітом, що подаються уповноваженим класифікаторам до початку змагань.

Голбол

В цьому виді змагаються лише спортсмени класу B1, B2 та B3. Вони змагаються разом у відкритому класі. Під час змагань усім гравцям закривають очі темними окулярами для забезпечення рівних умов боротьби.

Дзюдо

В цьому виді змагаються лише спортсмени класу B1, B2 та B3. Вони змагаються разом, у відкритому класі. У програмі змагань із дзюдо на Паралімпійських іграх існують ті самі вагові категорії, що й у програмі змагань Олімпійських ігор.

Кінний спорт

Змагання у кінному спорті проводяться у виїзді. Спортсмени класифікуються за рівнями.

- Рівень 1 - спортсмени, переважно на візках, з поганою рівновагою тіла чи з обмеженими функціями рук та ніг; також у цьому класі можуть бути спортсмени з поганою рівновагою тіла, але хорошою функцією рук.
- Рівень 2 - спортсмени, переважно на візках, або ті, які мають серйозні рухові порушення, включаючи порушення рівноваги тіла, або з хорошою чи слабко порушеною функцією рук.
- Рівень 3 - спортсмени, які пересуваються без підтримки; вони можуть мати одностороннє ураження руки та ноги або ж помірне ураження обох рук та обох ніг, або серйозне ураження руки. В цьому класі змагаються спортсмени класу B1.
- Рівень 4 - спортсмени, які мають ураження в одній чи обох кінцівках, або деякі порушення зору (класи B2 та B3).

Легка атлетика

У сучасних Паралімпійських змаганнях з легкої атлетики беруть участь спортсмени усіх груп, за винятком порушень інтелекту - спортсмени з вадами зору, які репрезентовані Міжнародною спортивною асоціацією сліпих - IBSA; спортсмени з церебральним паралічем, які репрезентовані Міжнародною асоціацією спорту та рекреації осіб з церебральним паралічем - CP-ISRA; спортсмени з ампутаціями та

іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату, які репрезентовані Міжнародною спортивною організацією інвалідів - ISOD; спортсмени зі спинномозковою травмою, які змагаються на візках та репрезентовані Міжнародною Сток-Мандвільською федерацією спорту на візках - ISMWF.

Літера "Т" означає змагання в бігових дисциплінах, літера "F" - означає змагання в метаннях та стрибках. Чим менше число, що вказує клас, тим вищий рівень ураження чи порушення функцій спортсмена.

Спортсмени зі спинномозковою травмою та наслідками поліомієліту, які змагаються на візках для змагань з легкої атлетики класифікуються на 8 класів (табл.24).

Класифікація спортсменів зі спинномозковою травмою та наслідками поліомієліту для змагань з легкої атлетики

Загальна класифікація	"Трекові" дисципліни	"Польові" дисципліни
1A	T1	F1
1B	T2	F2
1C	T3	F3
2	T4	F4
3	T5	F5
4	T6	F6
5	T7	F7
6	T8	F8

Спортсмени з "іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату" для змагань з легкої атлетики можуть класифікуватися таким чином:

- LAT1 - спортсмени з нормальним функціонуванням верхніх кінцівок;
- LAT2 - спортсмени з нормальним функціонуванням верхніх кінцівок та тулубу, відсутністю функцій в обох нижніх кінцівках;
- LAT3 - спортсмени з нормальним функціонуванням верхніх кінцівок та однієї нижньої кінцівки, порушенням функцій на рівні одного кульшового суглобу, анкілоз;
- LAT4 - спортсмени з нормальним функціонуванням верхніх кінцівок, порушенням функцій обох нижніх кінцівок на рівні колінних суглобів або суттєвих порушень гомілковостопних суглобів;

- LAT5 - спортсмени з нормальним функціонуванням нижніх кінцівок, відсутністю функціонування або недостатнім функціонуванням верхніх кінцівок;
- LAT6 - спортсмени з нормальним функціонуванням нижніх кінцівок, відсутністю функціонування або недостатнім функціонуванням верхніх кінцівок;
- LAT7 - спортсмени з нормальним функціонуванням нижніх кінцівок, відсутністю або недостатнім функціонуванням однієї верхньої кінцівки (мінімальне ураження);
- LAT8 - поєднання порушень функцій верхніх та нижніх кінцівок;
- LAF 1 - спортсмени з тяжкими ураженнями чотирьох кінцівок;
- LAF 2 - спортсмени з тяжкими ураженнями трьох або чотирьох кінцівок, з меншими обмеженнями ніж у спортсменів класу L1;
- LAF3 - спортсмени з обмеженням функцій не менш, ніж у двох кінцівках;
- LAF4 - спортсмени з обмеженням функцій у двох або більше кінцівках, ці обмеження менші ніж у класі L3;
- LAF5 - спортсмени з обмеженням функцій не менш, ніж в одній кінцівці або аналогічні ураження;
- LAF6 - спортсмени з легкими ураженнями.

Загалом, стартові групи та класи легкоатлетичних змагань розподіляються таким чином:

- класи 11, 12, 13 охоплюють спортсменів з вадами зору;
- у класі 20 змагалися спортсмени з порушенням інтелекту, участь яких у Паралімпійських іграх призупинена;
- класи 32-38 - охоплюють спортсменів з церебральним паралічем;
- класи 42-46 - для спортсменів з ампутаціями та іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату;
- класи 51-58 - для спортсменів зі спинномозковою травмою тощо.

В цілому, приблизний узагальнений розподіл на функціональні стартові групи у легкоатлетичних змаганнях представлено у табл.25.

Стартові групи у бігових дисциплінах формуються таким чином:

- T11 - спортсмени класу B1;
- T12 - спортсмени класу B2;

- T13 - спортсмени класу B3;
- T32 - спортсмени класу CP2, однак в класі T32 окремі змагання не проводять, а спортсменів цього класу об'єднують зі спортсменами класу T33;

Узагальнений розподіл на стартові групи у легкоатлетичних змаганнях Паралімпійських ігор

Стартові групи		Нозологічні групи				
Т	Ф	ВЗ	ПХСМ	ЦП	Ампутації	Інші
11	11	B1				
12	12	B2				
13	13	B3				
32				див. Т33		
	32			див. F51		
33				CP2, CP3		
	33			CP3		
34	34			CP4		
35	35			CP5		
36	36			CP6		
37	37			CP7		
38	38			CP8		
42					A2 (A9)	LAT3, LAT8
	42				A2 (A9)	LAF5
43					A3 (A9)	LAT4
	43				A3 (A9)	LAF4
44					A4 (A9)	LAT3
	44				A4 (A9)	LAF5
45					A5, A7	LAT6
	45				A5, A7	
46					A6, A8	LAT7
	46				A6, A8	LAF6
51			T1			
	51		F1	CP2		LAF1
52			T2			
	52		F2	CP2, CP3		LAF1
53			T3			
	53		F3	CP3		LAF2
54			T4			
	54		F4	CP3, CP4		LAF3
	55		F5	CP4		LAF3
	56		F6	CP4, CP5	A1 (A9)	LAF3
	57		F7		A1, (A9)	LAF3
	58		F8		A2,A3(A9)	LAF3, LAF4

- Т33 - спортсмени класу CP3, а також спортсмени класу Т32 (CP2);

- T34 - спортсмени класу CP4;
- T35 - спортсмени класу CP5;
- T36 - спортсмени класу CP6;
- T37 - спортсмени класу CP7;
- T38 - спортсмени класу CP8;
- T42 - спортсмени з ампутацією однієї ноги вище коліна чи комбінованої ампутації руки та ноги;
- T43 - спортсмени з ампутацією обох ніг вище коліна чи з комбінованою ампутацією руки та ноги;
- T44 - спортсмени з ампутацією однієї ноги нижче коліна або спортсмени, які можуть ходити, але в яких є помірне обмеження функцій однієї чи обох ніг;
- T45 - спортсмени з ампутацією обох рук вище чи нижче ліктя;
- T46 - спортсмени з ампутацією однієї руки вище чи нижче ліктя або спортсмени, які мають порушення в тулубі та (або) руках при нормальному функціонуванні ніг;
- T51 - спортсмени з помірною слабкістю в плечах, які можуть згинати руки в ліктях нормально, але мають обмежені можливості при їх розгинанні; можуть згинати зап'ястки назад, але не можуть згинати їх вперед; не можуть рухати пальцями; не функціонують тулуб або ноги;
- T52 - спортсмени, які мають хороші функції плеча, ліктя та зап'ястка, але рухи пальців обмежені; не функціонують тулуб або ноги;
- T53 - спортсмени, в яких нормально функціонують руки та передпліччя, але не функціонує чи частково не функціонує тулуб; не функціонують ноги;
- T54 - спортсмени, в яких нормально функціонують руки та передпліччя, функції тулуба можуть бути обмеженими чи нормальними, нога може частково функціонувати.

Класи в змаганнях у метаннях та стрибках:

- F11 - спортсмени класу B1;
- F12 - спортсмени класу B2;
- F13 - спортсмени класу B3;

- F32 - спортсмени класу CP2, однак, у класі F32 окремі змагання не проводять, а спортсмени цього класу об'єднуються зі спортсменами класу F51;
- F33 - спортсмени класу CP3;
- F34 - спортсмени класу CP4;
- F35 - спортсмени класу CP5;
- F36 - спортсмени класу CP6;
- F37 - спортсмени класу CP7;
- F38 - спортсмени класу CP8;
- F42 - спортсмени з ампутацією однієї чи обох ніг вище коліна та спортсмени з комбінованою ампутацією руки та ноги; цей клас може також включати спортсменів, які мають серйозні проблеми при ходьбі, такі як порушення функцій ноги в результаті поліомієліту;
- F43 - спортсмени з ампутацією обох ніг нижче коліна чи з комбінованою ампутацією руки та ноги; також спортсмени, які мають нормальні функції руки, що метас, але обмежені функції ніг чи порушення рівноваги;
- F44 - спортсмени з ампутацією однієї ноги нижче коліна, також спортсмени, які мають нормальні функції руки, яка метас, але невеликі обмеження функції ніг чи легке порушення рівноваги;
- F45 - спортсмени, в яких ампутовано дві руки вище чи нижче ліктя;
- F46 - спортсмени, в яких ампутовано одну руку вище чи нижче ліктя; також спортсмени, які мають нормальні функції руки, що метас, та мінімальні порушення тулуба чи ніг або обмежені функції руки, що не метас;
- F51 - спортсмени з помірною слабкістю в плечах, які можуть згинати руки в ліктях нормально, але мають обмежені можливості при їх розгинанні; можуть згинати зап'ястки назад, але не можуть згинати їх вперед; не можуть рухати пальцями; не функціонують тулуб чи нога; в цьому класі змагаються також спортсмени класу 32 (CP2);
- F52 - спортсмени, в яких нормально функціонують плечі та лікті, зазвичай в них добре функціонують зап'ястки, але обмежені рухи пальців; не функціонують тулуб чи нога;

- F53 - спортсмени мають нормальні плечі, лікті, зап'ястки з легкими обмеженнями рухів кисті; не функціонує тулуб чи нога;
- F54 - у спортсменів нормально функціонують руки та передпліччя; не функціонує тулуб або нога;
- F55 - у спортсменів нормально функціонують руки та передпліччя; щодо тулуба, то вони можуть розтягувати хребет у напрямку вгору та робити обертові рухи; нога не функціонує;
- F56 - у спортсменів нормально функціонують руки та передпліччя, можуть розтягувати тулуб вгору і можуть в положенні сидячи повертати тулуб, згинатись вперед та назад; наявні деякі функції ноги;
- F57 - у спортсменів нормально функціонують руки та передпліччя, можуть рухати тулуб вгору, повертати його, нахилитись вперед, назад та в сторони; в них найбільш розвинуті функції ноги в порівнянні з попереднім класом F56;
- F58 - у спортсменів нормально функціонують руки та передпліччя, тулуб, функції ноги більш розвинуті в порівнянні з попереднім класом F57.

Паверліфтинг

У змаганнях з паверліфтингу можуть брати участь разом спортсмени з ампутаціями та іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату, з церебральним паралічем, карлики та спортсмени на візках.

Щоб взяти участь у змаганнях з паверліфтингу, спортсмени повинні відповідати певним мінімальним вимогам. Спортсмени з ампутацією та іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату повинні мати ампутацію як мінімум на рівні щиколотки або вище; легке обмеження функцій в ногах чи легке порушення рівноваги. Спортсмени з церебральним паралічем - мінімальне, але безперечне порушення функцій, наявність спастики та (або) мимовільних рухів в як мінімум одній кінцівці. Спортсмени на візках - мінімум 10% втрати функцій нижніх кінцівок. На додаток до цього, спортсмен повинен мати можливість повного розгинання рук, з обмеженням рухомості будь-якого ліктьового суглоба не більше, ніж на 20 градусів, демонструвати підйом штанги, що затверджений відповідно до Паралімпійських правил паверліфтингу.

Розподіл на групи проходить відповідно до вагових категорій. Існують певні особливості класифікації вагових категорій спортсменів-паверліфтерів. Так, вагові категорії для спортсменів з ампутаціями визначаються як сума маси тіла та умовної маси ампутованої кінцівки. До маси тіла додають:

- для кожної ампутації у ділянці гомілковостопного суглобу — $\frac{1}{2}$ кг
- для кожної ампутації нижче коліна — 1 кг у вагових категоріях до 67,5 кг та $1\frac{1}{2}$ кг у вагових категоріях понад 67,5 кг;
- для кожної ампутації вище коліна — $1\frac{1}{2}$ кг у вагових категоріях до 67,5 кг та 2 кг у вагових категоріях понад 67,5 кг;
- для кожної ампутації у ділянці кульшового суглобу — $2\frac{1}{2}$ кг у вагових категоріях до 67,5 кг та 3 кг у вагових категоріях понад 67,5 кг.

Плавання

У плаванні комбінуються умови втрати кінцівок, церебрального паралічу (координації та обмеження рухливості), травм хребта (слабкість чи параліч, що впливають на кінцівки) та інші порушення (карлики). Усі позначення класів починаються з літери S.

- S1-S10 - спортсмени з фізичними ураженнями;
- S11-S13 - спортсмени з порушенням зору (B1, B2 та B3);
- S14 - спортсмени з порушенням інтелекту (участь у Паралімпійських іграх призупинена).

Позначення "S" стосується класів у вільному стилі, плаванні на спині та батерфляї. Позначення "SB" стосується класів у брасі. Позначення "SM" стосується класів в індивідуальному комбінованому плаванні.

Порядок визначення класів від максимального ураження (S1, SB1, SM1) до мінімального (S10, SB10, SM10).

В будь-якому класі залежно від стану спортсмена він може стартувати з тумбочки чи з води. Це враховується при класифікації спортсмена.

- S1, SB1, SM1 - спортсмени із суттєвими проблемами в координації в усіх кінцівках, або вони не використовують ноги, тулуб, руки і мінімально використовують плечі;

- S2, SB1, SM2 - спортсмени з тими самими ураженнями, що й в попередньому класі, але мають більше можливостей використовувати руки і ноги;
- S3, SB2, SM3 - спортсмени з непоганими можливостями рук, але не використовують ноги та тулуб; вони мають кращі можливості в порівнянні з попереднім класом;
- S4, SB3, SM4 - спортсмени з мінімальною слабкістю рук, які вони використовують в плаванні, але не використовують ноги та тулуб; в них проблеми з координацією, що впливає на всі кінцівки, але переважно на ноги; також цей клас для спортсменів, які втратили більшу частину в трьох кінцівках; вони мають кращі можливості в порівнянні з попереднім класом;
- S5, SB4, SM5 - спортсмени з повним використанням м'язів рук, але зовсім не використовують м'язи ніг та тулуба; є проблеми з координацією;
- S6, SB5, SM6 - спортсмени, які повністю використовують м'язи рук та можуть управляти рухами тулуба, але не використовують м'язи ніг; мають проблеми з координацією, хоч, зазвичай, вони можуть ходити; також це клас для карликів і тих спортсменів, у яких втрачена більша частина двох кінцівок;
- S7, SB6, SM7 - спортсмени, які повністю використовують руки і тулуб, але мають деякі проблеми у функції ніг; в них слабка одна сторона тіла; уражені дві кінцівки;
- S8, SB7, SM8 - спортсмени, які повністю використовують руки і тулуб, але мають деякі проблеми у функції ніг; спортсмени, які використовують тільки одну руку чи мають ураження кінцівки;
- S9, SB8, SM9 - спортсмени з суттєвою слабкістю однієї ноги, або з невеликими проблемами координації чи з проблемами в одній кінцівці; зазвичай ці спортсмени стартують з води;
- S10, SB9, SM10 - спортсмени з мінімальною слабкістю, що впливає на ноги, спортсмени з обмеженими рухами стегна, або ті, в яких дещо деформована стопа чи мінімально втрачені частини кінцівок; цей клас має найбільші фізичні можливості;
- S11, SB11, SM11 - спортсмени класу B1. Ці спортсмени не можуть бачити зовсім і вважаються тотально сліпими; вони повинні носити затемнені окуляри, і вони

потребують допомоги (легке постукування) в той час, коли вони підпливають до бортика басейну;

- S12, SB12, SM12 - спортсмени класу B2;
- S13, SB13, SM13 - спортсмени класу B3;
- S14, SB14, SM14 - спортсмени з порушенням інтелекту (участь у Паралімпійських іграх призупинена).

Стрільба з лука

Класифікаційна система у стрільбі з лука передбачає розподіл спортсменів на три класи:

- Стрільба з лука в положенні стоячи (ARST) - у спортсменів цього класу мінімально уражені руки та (або) ноги і вони демонструють деяку втрату м'язової сили, координації та (або) загальної рухливості.;
- Стрільба з лука у візках 1 (ARW1) - у спортсменів цього класу уражені руки та ноги. Вони мають ряд обмежень в рухливості, силі та контролі над тілом. Ноги вважають недієздатними внаслідок ампутації та (або) найпростіших обмежень у русі, силі та контролі. Вони змагаються, сидячи у візках;
- Стрільба з лука у візках 2 (ARW2) - у спортсменів цього класу паралізована нижня частина тіла, в тому числі й ноги. Вони змагаються, сидячи у візках.

Стрільба кульова

У кульовій стрільбі можуть змагатися спортсмени з пошкодженнями опорно-рухового апарату (ампутанти та інші, з церебральним паралічем або травмою хребта), які відповідають мінімальним критеріям цих порушень.

Класифікаційна система в кульовій стрільбі на Паралімпійських іграх у Сіднеї (2000 р.) мала два основних класи:

- SH1 - спортсмени, яким не потрібна спеціальна підставка. Ці спортсмени змагаються у стрільбі з пістолета та гвинтівки.
- SH2 - спортсмени, яким необхідна спеціальна підставка через неможливість утримувати вагу за допомогою рук. Ці спортсмени змагаються у стрільбі з гвинтівки.

Теніс на візках

Щоб змагатись у тенісі на візках, спортсмен повинен відповідати лише одній вимозі - мати медичний діагноз, що підтверджує наявні обмеження в пересуванні, тобто у спортсмена повинна бути часткова або повна втрата функції однієї чи обох ніг. Якщо в результаті цих функціональних обмежень спортсмен не може грати у звичайний теніс, не в змозі пересуватись по тенісному корту з адекватною швидкістю, то він допускається до змагань у тенісі на візках.

Теніс настільний

Класифікаційна система у настільному тенісі складається з 10 функціональних класів для спортсменів з церебральним паралічем, ампутаціями, іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату та 1 класу для спортсменів з порушенням інтелекту (участь у Паралімпійських іграх призупинена).

- ТТ1 - спортсмени, в яких розгинання ліктя досягається за допомогою обертового руху від плеча; координація рухів ураженої руки значно гірша, ніж у здорової; у спортсменів з церебральним паралічем наявна суттєва м'язова спастика у всьому тілі, знижена швидкість рухів руки та порушена рівновага в положенні сидячи;
- ТТ2 - спортсмени, в яких лікоть розгинається достатньо і рухи руки добре скоординовані, але не вистачає сили; спортсмени з церебральним паралічем ті самі, що й в класі ТТ1, але рука, якою грають, нормальна;
- ТТ3 - спортсмени з мінімальною втратою функцій руки, якою грають, легкими змінами у положенні тіла, що його підтримують вільною рукою, штовхаючи та притримуючи візок; нижня частина тулуба потребує постійного контакту зі спинкою крісла; рухи руки назад обмежені з причини порушення рівноваги тіла; у спортсменів з церебральним паралічем наявні мінімальні обмеження в управлінні обома руками та суттєва спастика м'язів обох ніг;
- ТТ4 - спортсмени з нормальними рухами руки та тіла; збільшити діапазон рухів тіла можна лише за допомогою вільної руки, штовхаючи і підтримуючи візок; при випрямленні руки вперед тіло не може оптимально нахилитись за рукою вперед; спортсмени з ампутацією обох ніг вище коліна з короткими куксами; спортсмени з

церебральним паралічем - середня м'язова спастика і недостатньо точні рухи руки і тіла;

- ТТ5 - спортсмени, які можуть нахилитись вперед та назад без допомоги вільної руки, добре відштовхування стегнами чи навіть стопами; оптимальне управління візком з причини хорошого управління тілом у напрямку вперед-назад; можливі певні рухи тулубом в сторони; спортсмени з церебральним паралічем - спастика чи втрата точності рухів рук і тіла, деякі ураження ніг;
- ТТ6 - спортсмени, в яких наявне комбіноване ураження руки, якою грають, та ніг; спортсмени з церебральним паралічем - середня спастика і втрата точності рухів більше в ногах, ніж у руках, чи мимовільні рухи усього тіла;
- ТТ7 - спортсмени, в яких уражені обидві руки, ампутація руки, якою грають, або обох рук вище чи нижче ліктя або в комбінації;
- ТТ8 - спортсмени з серйозним ураженням однієї чи обох ніг; ампутація однієї ноги вище коліна чи обох ніг нижче коліна; спортсмени з церебральним паралічем - деяка втрата точності рухів і легка спастика в ногах або руках;
- ТТ9 - спортсмени, в яких нормальна динамічна рівновага; мінімальне ураження однієї чи обох рук або різниця у довжині ніг; ампутація однієї ноги нижче коліна; спортсмени з церебральним паралічем - легка втрата точності рухів в одній половині тіла;
- ТТ10 - спортсмени, в яких нормально функціонує рука, якою грають; мінімальні ураження вільної руки; ампутація вільної руки до 1/3 передпліччя; спортсмени з церебральним паралічем - мінімальні мимовільні рухи.

Футбол

У змаганнях можуть брати участь лише спортсмени класів CP5, CP6, CP7 та CP8. На полі під час гри повинен бути гравець класу CP5 (CP6). Якщо такого гравця немає, то команда виступає у складі шести спортсменів замість семи. У Атенах-2004 у окремому класі змагалися спортсмени з вадами зору.

Приклади функціональних паралімпійських класифікацій у зимових видах спорту

Гірськолижний спорт

Учасники змагань з гірськолижного спорту розподіляються на три категорії: спортсмени, які змагаються стоячи (LW1-9), спортсмени, які змагаються в положенні сидячи (LW10-12), та спортсмени з порушенням зору (B1-3). В свою чергу кожна категорія розподіляється на декілька класів відповідно до ступеню наявного порушення.

Спортсмени, які змагаються стоячи (LW1-9)

Клас LW1

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені обидві нижні кінцівки:

- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригери) чи дві лижні палиці та звичайні, але скріплені разом, лижі (на двох протезах вище коліна);
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) чи дві лижні палиці та одну або дві звичайні лижі (ампутація однієї кінцівки вище коліна і протез на іншій кінцівці нижче коліна);
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) чи дві лижні палиці та дві звичайні лижі (ураження обох нижніх кінцівок, що відрізняється від ампутації, наприклад, зменшення як мінімум на 45 балів в обох нижніх кінцівках чи еквівалентне ураження);

- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) чи дві лижні палиці та одну чи дві звичайні лижі (церебральний параліч з глибоким диплегічним ураженням обох ніг, клас CP5);
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) чи дві лижні палиці та одну чи дві звичайні лижі (церебральний параліч з атетонічним чи атактичним руховим порушенням чотирьох кінцівок, клас CP6).

Клас LW2

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені обидві кінцівки:

- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) та одну звичайну лижу (ампутація однієї нижньої кінцівки вище чи нижче коліна або зменшення сили мінімум на 30 м'язових балів в одній кінцівці чи еквівалентне ураження);
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) та одну звичайну лижу плюс одну маленьку лижу (ураження нижньої кінцівки);
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) та одну звичайну лижу плюс одну підтримку для ураженої нижньої кінцівки;
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) та дві звичайні лижі (ампутація на рівні коліна чи вище коліна);
- Спортсмен використовує два стабілізатора (аутригера) та одну чи дві звичайні лижі (артроз коліна чи кульшового суглобу однієї ноги).

Замість стабілізаторів (аутригерів) спортсмен може використовувати палиці.

Клас LW3

До цього класу належать спортсмени, в яких менш важкі ураження обох нижніх кінцівок в порівнянні з класом LW1, і вони використовують дві звичайні лижі та дві палиці чи стабілізатори:

- Ампутація обох нижніх кінцівок нижче коліна;
- Ураження обох нижніх кінцівок із зниженою м'язовою силою від 20 до 44 балів чи еквівалентні ураження;
- CP5 - від середнього до легкого диплегічного ураження обох ніг;
- CP6 - з атетонічним чи атетичним ураженням обох ніг.

Клас LW4

До цього класу належать спортсмени, в яких є ураження однієї нижньої кінцівки, і вони використовують дві звичайні лижі та дві палиці:

- Ампутація однієї нижньої кінцівки нижче коліна, використовується протез;
- Рухові парези чи паралічі з пониженою м'язовою силою з як мінімум 20 балів чи еквівалентним ураженням;
- Контрактура коліна;
- Контрактура кульшового суглоба (артрит).

Контрактура гомілковостопних суглобів не належить до мінімальних уражень і не є приводом для віднесення до класу LW4.

Клас LW5/LW7

Класи LW5 та LW7 об'єднуються. До цього класу належать спортсмени, в яких уражені дві верхні кінцівки, і вони використовують дві звичайні лижі, але не можуть використовувати палиці через функціональні обмеження:

- Ампутація обох верхніх кінцівок;
- Парези, паралічі чи вади розвитку обох верхніх кінцівок.

Спортсменам за бажанням дозволяється застосовувати протези чи ортези.

Клас LW 6/LW 8

Класи LW6 та LW8 об'єднуються. До цього класу належать спортсмени, в яких уражена одна верхня кінцівка, вони використовують дві звичайні лижі та одну палицю, не можуть використовувати більше однієї палиці через функціональні обмеження:

- Ампутація однієї верхньої кінцівки;
- Парез, параліч чи порок розвитку однієї верхньої кінцівки.

Спортсменам за бажанням дозволяється застосовувати протези чи ортези.

Клас LW9/1

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені одна верхня та одна нижня кінцівки, вони застосовують лижі та палиці за власним бажанням:

- Суттєве ураження руки та ноги з одного боку;
- Суттєве ураження руки та ноги з протилежних боків;

- CP7 - спортсмени з важкою формою геміплегії з ураженням однієї руки та ноги з одного чи протилежних боків.

Клас LW9/2

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені одна верхня та одна нижня кінцівки, вони застосовують лижі та палиці за власним бажанням:

- Ураження руки та ноги з одного боку, що варіюється від середньої важкості до легкої;
- Ураження руки та ноги з протилежних боків, що варіюється від середньої важкості до легкої;
- CP7 - спортсмени з мінімальною геміплегією з ураженням однієї руки та ноги з одного боку чи протилежних боків;
- CP8 - мінімальне ураження усіх чотирьох кінцівок.

Окрім того, не дозволяється зміна класу чи інвентарю під час змагань. Для спортсменів, в яких уражені більше, ніж дві кінцівки, спеціального класу немає, але їх можна віднести до відповідного класу. Наприклад, спортсмени з ампутаціями обох рук та однієї ноги нижче коліна можуть змагатися в класі LW4, LW5-LW 7 чи LW9.

Спортсмени, які змагаються сидячи (LW10 - LW12)

До цих класів належать безпосередньо спортсмени класів LW10, LW10, LW12 та спортсмени, в яких уражені нижні кінцівки, і які застосовують монолижу за власним бажанням.

Клас LW10

- Ураження обох нижніх кінцівок, не здатні утримувати рівновагу в положенні сидячи;
- Церебральний параліч з ураженням усіх чотирьох кінцівок.

Приклади: спинальники 1, 2 і верхня частина 3 класу; класи LW для спортсменів, які можуть стояти з ураженням нижніх кінцівок і тулуба.

Клас LW11

- Ураження обох нижніх кінцівок, слабка функціональна рівновага в положенні сидячи;

- Церебральний параліч з ураженням нижніх кінцівок.

Приклади: спинальники 3 та 4 клас; класи LW для спортсменів, які можуть стояти з ураженням нижніх кінцівок та функціональними порушеннями тулуба/стегон.

Спортсмени, в яких наявні функції в нижніх кінцівках, не повинні використовувати їх без пристосувань під час змагань.

Клас LW12/1

- Ураження спинного мозку або інші порушення функцій нижніх кінцівок, достатня функціональна рівновага в положенні сидячи;
- Церебральний параліч з ураженнями нижніх кінцівок.

Приклад: спинальники 5 і 6 клас.

Клас LW12/2

Спортсмени з ампутацією нижніх кінцівок.

Спортсмени з вадами зору

Спортсмени з вадами зору змагаються у класах В1-В3. Класифікація здійснюється за результатами перевірки ока, що краще бачить, з кращою корекцією. Спортсмени класів В1-В3 беруть участь у змаганнях разом з лідером, який направляє спортсмена за допомогою голосу.

Лижні гонки та біатлон

Учасників змагань з лижних гонок та біатлону розподіляють на три основні категорії: спортсмени, які змагаються стоячи (LW2-9), спортсмени, які змагаються в положенні сидячи (LW10-12) і спортсмени з порушенням зору (В1-3). В свою чергу кожна категорія розподіляється на класи відповідно до ступеня наявного порушення.

Спортсмени, які змагаються стоячи (LW2-9)

Клас LW2

До цього класу належать спортсмени, в яких уражена одна нижня кінцівка, вони використовують дві лижі та дві палиці:

- Ампутація однієї нижньої кінцівки вище коліна з використанням протезу;

- Ураження однієї нижньої кінцівки, що потребує застосування повного ортеза для усієї ноги.

Клас LW3

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені дві нижні кінцівки, вони застосовують дві лижі та дві палиці:

- Ампутація двох нижніх кінцівок нижче коліна;
- Ураження двох нижніх кінцівок зі зменшенням м'язової сили в обох ногах (15- 44 бали) або еквівалентне ураження.

Клас LW4

До цього класу належать спортсмени, в яких уражена одна нижня кінцівка, вони використовують дві лижі та дві палиці:

- Ампутація однієї нижньої кінцівки нижче коліна;
- Парези чи паралічі зі зменшеною м'язовою силою в одній нозі як мінімум на 10 пунктів;
- Анкілоз чи артродез кульшового суглоба;
- Анкілоз чи артродез колінного суглоба.

До класу LW4 також можуть віднести спортсменів з ампутацією обох стоп та функціональним ураженням обох стоп, що прирівнюється до ампутації стопи.

Клас LW5/7

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені обидві верхні кінцівки, вони використовують дві лижі, палиці не використовуються, тому що ураження не дозволяє цього:

- Ампутація двох верхніх кінцівок;
- Парези або паралічі чи вади розвитку обох верхніх кінцівок.

Якщо спортсмен класу LW5/7 може застосовувати лижну палицю і хоче це робити, то він повинен змагатись у класі LW6/8.

Клас LW6/8

До цього класу належать спортсмени, в яких уражена одна верхня кінцівка, вони використовують дві лижі та одну палицю через неможливість використання більше, ніж однієї лижної палиці:

- Ампутація однієї верхньої кінцівки;
- Парези чи паралічі однієї верхньої кінцівки;
- Вади розвитку кінцівки або подібні ураження.

Клас LW9

До цього класу належать спортсмени, в яких уражені одна верхня та одна нижня кінцівки, вони використовують спортивне обладнання за своїм бажанням, але використовують дві лижі:

- Ураження однієї верхньої кінцівки та однієї нижньої кінцівки з одного боку;
- Ураження однієї верхньої кінцівки та однієї нижньої з протилежних боків.

Спортсменам не дозволяється замінити обраний тип обладнання під час участі у змаганнях. Не існує класу для спортсменів, в яких уражені більше, ніж дві кінцівки. Спортсмени, в яких уражені більше, ніж дві кінцівки, можуть змагатись у тому класі, який найбільше для них підходить. Наприклад, спортсмени з ампутацією двох верхніх кінцівок та однієї нижньої нижче коліна можуть виступати у класі LW4 або LW5/7 чи LW9.

Спортсмени, які змагаються сидячи (LW10-12)

Клас LW10

До цього класу належать спортсмени з ураженнями двох нижніх кінцівок, які не здатні утримувати рівновагу в положенні сидячи, бали від 0 до 8. Приклад: спинальники 1-2 класів та верхня частина 3 класу.

Клас LW11

До цього класу належать спортсмени з ураженнями двох нижніх кінцівок, в яких є слабка здатність до збереження рівноваги в положенні сидячи, бали від 9 до 15: Приклад: спинальники - нижня частина 3 класу і 4 клас; спортсмени, які можуть стояти, з ураженнями нижніх кінцівок та функціональними порушеннями тулуба/стегон.

Спортсмени, в яких наявна функція нижніх кінцівок, не повинні її використовувати під час змагань.

Клас LW12

До цього класу належать спортсмени з ураженнями двох нижніх кінцівок, які добре зберігають рівновагу в положенні сидячи, бали від 16 до 18.

Приклад: спинальники - 5 і 6 класи; спортсмени, які можуть стояти - LW1,2,3,4.

Спортсмени, в яких наявна функція в нижніх кінцівках, не повинні її використовувати під час змагань.

Спортсмени з вадами зору

Спортсмени з вадами зору змагаються у класах В1-В3. Класифікація здійснюється за результатами перевірки ока, що краще бачить, з кращою корекцією. Спортсмени класів В1-В3 беруть участь у змаганнях разом з лідером, який спрямовує спортсмена за допомогою голосу. Для класів В1 та В2 лідер є обов'язковим. Для спортсменів класу В3 допомога лідера дозволена.

Комбіновані класи

У 2002 році на Паралімпійських іграх у змаганнях з біатлону та лижних гонок на довгі дистанції, спортсменів розподіляли лише за трьома категоріями (спортсмени, які змагаються стоячи; спортсмени, які змагаються сидячи; спортсмени з вадами зору). Для визначення переможців використовувалась система гандикапу у відсотках. На коротких та середніх дистанціях у лижних гонках спортсмени змагались в окремих класах, за винятком комбінованих класів.

Класи в лижних перегонах об'єднуються в тих випадках, коли на дистанцію заявили надто малу кількість учасників (менше, ніж 6 спортсменів у класі), відповідно до правил Міжнародного паралімпійського комітету. Рішення про об'єднання класів у кожному випадку приймається Виконкомом Асамблеї лижних гонок на першій нараді представників команд після того, як завершиться офіційна класифікація.

Система застосування гандикапу може модифікуватися відповідно до стану траси.

У випадку, якщо класи об'єднують, Виконком Асамблеї лижних гонок

Міжнародного паралімпійського комітету встановлює відсотки гандикапу (табл.26).

та може переглядати їх з урахуванням типу ураження, техніки лижних ходів, довжини дистанції, умов трас тощо.

Гандикап у лижних гонках

Клас	Гандикап (%)	
	Класичний стиль	Вільний стиль
B1	87	83
B2	98	98
B3	100	100
LW2	91	86
LW3	87	84
LW4	96	96
LW5/7	77	85
LW6/8	92	95
LW9	83-93	83-93
LW10	84	
LW11	92	
LW12	100	

Класи об'єднують відповідно до таких критеріїв:

- Подібні ураження (B2 та B3; LW2 та LW4 тощо);
- Подібний гандикап (94 та 96 %; 80 та 85 % тощо);
- Від слабшого до сильнішого (від B1 до B3; від LW2 до LW3 тощо).

Результат у кожного спортсмена визначається шляхом помноження чистого часу спортсмена на відсоток, що встановлено для цього спортсмена при класифікації.

Для уникнення можливості обгону спортсменів з іншої групи чи класу розроблено

Порядок старту. Перш за все, чоловіки стартують попереду жіночих груп.

Спортсменів розподіляють на підгрупи, кількість та розмір яких залежить від кількості заявлених учасників. В кожній підгрупі повинні стартувати 6-10 спортсменів. Порядок старту в середині підгрупи визначається жеребкуванням.

Рекомендований порядок старту різних класів:

- Чоловіки класів LW10, LW11, LW12;
- Жінки класів LW10, LW11, LW12;
- Чоловіки класів B;
- Жінки класів B;
- Чоловіки класів LW2-9;
- Жінки класів LW2-9.

У всіх індивідуальних гонках застосовується поодинокий старт з інтервалом у 30 секунд. Спортсмен повинен звільнити лижню за першою вимогою, за винятком останніх 200 метрів дистанції.

Рекомендована література

Базова

1. Бріскін Ю. А. Вступ до теорії спорту інвалідів: [навч. посіб. для студ. ВНЗ фіз.. вих.. і с.] / Юрій Бріскін, Аліна Передерій. – Л.: «Апріорі», 2008. – 68 с., іл.. – ISBN: 78-966-8256-71-4
2. Бріскін Ю. А. Спорт інвалідів : [підруч. для студ. ВНЗ фіз. виховання і спорту] / Ю. А. Бріскін. – К. : Олімпійська література, 2006. – 263 с. – ISBN 966-7133-79-6
3. Бріскін Ю.А. Адаптивний спорт. Спеціальні Олімпіади: навчальний посібник. - Львів: “Ахіл”, 2003. - 128 с.
4. Бріскін Ю.А. Організаційні основи Паралімпійського спорту: навчальний посібник. - Л.:“Кобзар”, 2004. - 180 с., іл.

Допоміжна

1. Передерій А., Борисова О., Брискин Ю. Общая характеристика классификаций в спорте инвалидов // Наука в олимпийском спорте. - 2006. - № 1. - С. 50-54.
2. Бріскін Ю.А.,Передерій А.В. Класифікаційні стратегії Паралімпійського спорту //Оздоровча і спортивна робота з неповносправними / За заг.ред. Бріскіна Ю., Линця М., Боляха Е., Мігасевича Ю. Львів: Видавець Тарас Сорока.- 2004.- - С. 22-29
3. Григоренко В.Г. Дифференциально-интегральный подход в организации педагогической системы коррекции двигательной сферы инвалидов с нарушениями функций спинного мозга // Тезисы докладов 1-й Всесоюзной научной конференции “Физическая культура и спорт инвалидов”. -Одесса, 1989.
4. Григоренко В.Г. Принцип дифференциально-интегральных оптимумов - Симаков Ю.П. Генезис и типологическая классификация параолимпийского движения // Теория и практика физической культуры. -1991. -№ 7. -С. 7-10.
5. Симаков Ю.П. Параолимпийское движение: структура и тенденции развития // ВНИИФК. Тезисы всесоюзной науч. конф. по проблемам олимпийского спорта (Челябинск, 22-26 мая 1991 г.). -М., 1991. -С. 48-50.

6. Соболевский В.И. Этико-деонтологические аспекты физкультурно-оздоровительной работы среди инвалидов // Теория и практика физической культуры. -1990. -№ 1. -С. 48-50.

Інформаційні ресурси

1. Мультимедійне забезпечення
2. www.paralympic.org
3. www.paralympic.org.ua
4. [www. specialolympics.org](http://www.specialolympics.org)
5. www.deaflympics.org
6. www.ciss.com
7. www.ibsa-sports.org